

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.503/2007/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Fischer Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a **Központi Igazságügyi Hivatal** (1117 Budapest, Hauszmann Alajos u. 1.) alperes ellen kárpótlási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2007. október 18. napján kelt 7.K.21.407/2007/4. számú ítélete ellen a felperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló törvényben meghatározott határidők ismételt megnyitásáról és a kárpótlás lezárásáról rendelkező 2006. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Kpt.III.) alapján személyi kárpótlás iránti kérelmet nyújtott be édesapja, néhaiéletvesztése miatt. A kárpótlási igénybejelentéshez szolgáló adatlap IV. rovatában tett nyilatkozata szerint rajta kívül a sérelmet szenvedett után élő hozzátartozó - az 1997. június 7-i állapot szerint - a sérelmet szenvedett özvegye volt. A jogosultként feltüntetett özvegy,, a..... számú halotti anyakönyvi kivonat szerint,-én elhunyt.

Az alperes a 2007. július 19-én kelt 5607321-10. számú határozatával a felperes kárpótlási igényének helyt adott és megállapította, hogy jogosult az ½ kárpótlási jogarány alapulvételével 200.000,-Ft egyösszegű kárpótlásra. A kárpótlás alapjául szolgáló összeg 400.000,-Ft volt, annak a felperest megillető mértékét a sérelmet szenvedett házastárs jogosultságára figyelemmel állapította meg.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet, melyben a határozatban megállapított ½ jogarányt sérelmezte, mert az özvegy 2001. április 10-én elhunyt, amely halotti anyakönyvi kivonattal alátámasztott tény miatt kizárt a 400.000,-Ft felosztása.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Indokai szerint az életüktől és a szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló 1992. évi XXXII. törvénybe (a továbbiakban: Kpt.I.) az 1997. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Kpt.II.) iktatta be a felperesi igénybejelentés jogalapjául szolgáló 2. § (1) bekezdés c) pontját, valamint a (3)-(4) bekezdésének azon szabályát, hogy kik jogosultak a kárpótlásra és miként kell a kárpótlás összegét felosztani. A Kpt.II. 1997. június 7-én lépett hatályba, következésképpen a Kpt. 2. § (3) bekezdésében meghatározott jogosulti kör erre az időpontra értendő. A Kpt.III. 1. § (1) bekezdése az igényérvényesítési határidőt ismételten megnyitotta, azonban ebből nem következik a jogosultak személyének, illetőleg a Kpt. 2. § (3) bekezdésének bármiféle változása a jogosulti körre vonatkozóan. Ezt az értelmezést erősíti nézete szerint a Kpt.III. végrehajtására kiadott 67/2006.(III.27.) Kormányrendelet (a továbbiakban: R.) kitöltési útmutatójának az igény-bejelentési blanketta 38. rovatára vonatkozó előírás is. A felperes édesanyja - a sérelmet szenvedett özvegye - 1997. június 7-én életben volt, az alperes helytállóan döntött ezért, amikor a Kpt. 2. § (4) bekezdése alapján az ő figyelembevételével osztotta fel a kárpótlás összegét.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a kereseti kérelem szerinti döntés meghozatala érdekében a felperes élt fellebbezéssel. A kárpótlási szabályokat összevetve előadta, hogy a Kpt.II.-t módosító Kpt.III. 2006. május 1-jén lépett hatályba, megerősítette a Kpt.I. 2. §-ának (3)-(4) bekezdésében foglalt azon rendelkezést, hogy csak élő jogosultak között lehet a kárpótlás összegét felosztani. Alkotmányosértő az R. kitöltési előírása. A felperesnek jár a 400.000,-Ft kárpótlás, mert rajta kívül nincs más élő jogosult, és az összeget olyan személyre tekintettel felosztani, aki már elhunyt nem lehet. Hivatkozott arra, hogy indítványa alapján az elsőfokú bíróságnak az Alkotmánybíróságnál utólagos normakontrollt kellett volna kérnie, mivel a jogbiztonság alkotmányos alapelvét sértette az, hogy az R. a jogforrási hierarchiában magasabb rendű Kpt.III. rendelkezésével ellentétes.

Az alperes a fellebbezésre ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben, helyesen állapította meg, abból mindenben helytálló következtetést vont le. Indokait, a kárpótlási

igényjogosultság arányát és jogalapját illetően kifejtett jogi álláspontját a másodfokú bíróság osztotta, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése értelmében helyes indokai alapján hagyta helyben.

A fellebbezésben foglaltakra kiemeli, hogy a felperes kárpótlási igényét megalapozó sérelem a magyar hatóság vagy hatósági személy politikai indíttatású önkénye miatt bekövetkezett életvesztés volt. E sérelem miatti igényjogosultságot az 1997. június 7. napján hatályba lépett Kpt.II. rendelkezéseivel módosított Kpt.I. 2. § (1) bekezdés c) pontja vezette be, az igényérvényesítésre jogvesztő határidőt szabva.

A törvényhozó 1992. óta több alkalommal biztosított újabb határidőt a személyi kárpótlási kérelmek benyújtására. A Kpt.III. rendelkezései is kizárólag ezt a célt szolgálták. A törvény a Kpt.II.-vel módosított Kpt.I. szerint meghatározott egyes kárpótlási jogcímekre alapított igények előterjesztésére biztosított ismét jogvesztő határidőn belül lehetőséget. Az igényjogosultság keletkezésén ez azonban nem változtatott, az a Kpt.II. rendelkezéseivel bevezetett jogcímek esetében az 1997. évi XXIX. törvény hatályba lépésének időpontja.

A Fővárosi Ítéltábla az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését szükségtelennek találta. A bíróság nem köteles indokolni azt a döntését, amellyel a felperesnek az eljárás felfüggesztésére és az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasítja, mert az elutasítás indokolása a jogszabály alkotmányosságának értékelését jelentené, amely nem a bíróság feladata (BH 1994. 448.).

Az alperesnek a másodfokú eljárásban perköltsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdésének k) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2008. február 27. napján.

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, **Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,**

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő